

Forfatter: Aarestrup, Emil

Titel: KJÆRE VÆRSLEVSKE VENNER

Citation: Aarestrup, Emil: "KJÆRE VÆRSLEVSKE VENNER", i Aarestrup, Emil: *Emil Aarestrups samlede skrifter*, udg. af Hans Brix ; Palle Raunkjær , C. A. Reitzel, 1976, s.11.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-aare04val-shoot-workid54013.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Emil Aarestrups samlede skrifter

KJÆRE VÆRSLEVSKE VENNER

Nysted 24de December 1837,

Kjære værslevske Venner! - Tag af mine Hænder - det, som i kjender, - den lille Gnist af Digterild, som brænder - hvordan jeg mig ender og vender, - hvordan i Aaget man ogsaa mig spænder, - hvor haard end Nødden er under mine Tænder, - modtag disse Blade, jeg sender; - de muddrede, - pluddrede, - forkluddrede - har I ingen Andeel i; men desmere i de hjertelige, - vel- lystigsmertelige, - hyggelige, - ikke altfor vederstyggelige, - kortsagt heldige og lykkelige. - Lad disse Blade kalde tilbage, - Venner, de hennrundne Dage, - da jeg drak i Eders Huus - af det gjæstfrie Kruus, - tog mig en Priis, Isak, af dit Smms, - og da Din Thrine dækked mig Disken, - med Fuglen og Fisken, - med Kniv og Gaffel, - med Viin og Karaffel, - Syltetøi og Vaffel, - og Eders Vittighed lyste over det landlige Taffel. - Lad disse Blade kalde tilbage - de hennrundne Dage, - da Munterhed og Skrantenhed, - Glæde og Vrantenhed, - Overgivenhed og Trøstighed, - Hengivenhed og Lystighed, - Geburtsdagsl'homberen og Onsdagswisthen, - Jordbærret paa Ranken og Abrikosen paa Qvisten, - Paaskeæget og Julegrøden, - Maaneskinnet og Aftenrøden, - hvert Skud, hvori vi forgrenede, 12

- hver Glut, som Gud os forlehnede, - os meer og mere forenede. - Lad disse Blade kalde tilbage - de hennrundne Dage, - samle - det Gamle, - fæste - det Næste, - gjæste - det Nye og hvad endnu kan reste, - samt anbefale mig paa det Bedste - til alle nordsjællandske Præstekoner og Præste. - Vi leve her som I sagtens kan tænke, - som en Hund i sin Lænke, - en Fugl i sit Buur, - vor hele Opmuntring er den gamle Madam Suhr. - Det fyger - og ryger, - knærker - og værker, - hvæser - og blæser; - istedenfor at leve, jeg læser; - Brændet er vaadt, - Tørven lugter ikke godt, - Brødet raat, - Melkefadet blaat, - Børnenes Næser fulde af -; - Alle Blade ere faldne af Rosen; - Posekiggerne føle paa Posen; - Tiggerunger løbe omkring med Lasen - om Hasen; - vores Præst er ikke engang en Æsel, men et Asen, - og Byfogdens nye Seletøi hele Julestadsen. - Men Du, Gudværeløvet, - er lykkelig med dit skaldede Hoved, - og med Dig er lykkelig Dine: - Din muntre, overgivne Thrine, - mere vant til Børn, end til Mavepine; - Din nye Frøken, - der, hvis du har glemt det, kan lære Dig Brøken; - Faster - i Sengens varme Plaster; - Hanne - med den kloge Pande; - Nicoline og Emilie - den ene en Conchilie - den anden en Lilie; - Rasmus og Mølle - en Prygl og en Kølle; - Jacobus, - der studerer paa sin Globus; - og endnu mange, - som ikke mine Rum kan lange. - Ja, Du er lykkelig, - det siger jeg 13 udtrykkelig, - og Han, som gjorde Dig Marken grødende, - Svinet fødende, - Dit Hjerte elskeligt og glødende, - Han vogte og bevare, - med sine Engles Jule- og Nytaarsskare - Dig og Dine, - saavel som mig og mine; - Han i det nye Aar os lette, - hvad vi skal bære, som han har gjort i dette; - Han knytte med sin Haand - uopløseligen vore Venskabsbaand, - og blæse paa os med sin Aand!

Alle Dines og Din Ven
E Aarestrup